

Автор статті:

Катерина Бабенко,

магістрантка

спеціальності «Соціальна робота»

Науковий керівник:

Світлана Ситняківська,

кандидат педагогічних наук, доцент

кафедри соціальних технологій

МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Сучасне суспільство неможливо сьогодні уявити без Інтернету. Всесвітня мережа стала зв'язним елементом багатьох суспільних сфер. Завдяки використанню Інтернету та його ресурсів люди просуваються вперед фактично у будь-якій галузі діяльності. За Н. Ейдельманом, суспільство майбутнього – це Інтернет [2]. Неформально український сегмент мережі Інтернет почав свій розвиток із кінця 1990 року, а офіційно домен UA було зареєстровано у грудні 1992 року. На сьогодні, темпи зростання кількості користувачів Інтернету вже перевищують загальносвітові (40-45% в Україні; 30-35% відповідно у світі).

Без використання Інтернету та Інтернет-ресурсів не обходиться й сфера соціальної роботи. Використання Інтернету та Інтернет-ресурсів сприятиме розширенню кордонів професійної діяльності, відкриє необмежений доступ до будь-яких необхідних ресурсів та контактів. Це матиме позитивний вплив на результати роботи та професійної діяльності соціальних працівників й на соціальну сферу в цілому. Інтернет-ресурси – це ресурси, що мобілізують процес обміну й використання інформації, якщо є доступ до комп'ютера та мережі Інтернет [1]. Соціальний працівник у професійній діяльності повинен вдосконалювати свої знання та вміння щодо роботи з такими ресурсами та програмами: мережа Інтернет, інформаційні ресурси, електронні бібліотеки, електронні словники, електронні книги, Інтернет-видання, інформаційні портали інститутів системи освіти, наукові центри, фонди, соціальні мережі, дистанційне навчання, онлайн-курси, діагностичні програми, мультимедійні технології, програми для створення комп'ютерних презентацій, графічні редактори, видавничі системи, цифрове телебачення.

Соціальний працівник може використовувати у своїй професійній діяльності різноманітні види інформаційних ресурсів, до основних належать: спеціальна література, буклети, листівки, брошури, прес-релізи; рекламна продукція (плакати, стенди), інформація у ЗМІ про благодійні заходи неурядових структур і соціальні програми органів влади місцевого самоврядування; інформаційні мережі Інтернет (сторінки донорів, інформаційно-пошукові сервери, спеціалізовані сторінки з фандрайзингу); усна інформація спеціалістів та волонтерів. Також інформаційні ресурси необхідні для здійснення взаємодії з довідково-правовими, психолого-педагогічними інформаційними системами для консультування та допомоги; бази даних для створення і ведення електронних журналів звітності, для зв'язку з сім'ями, робота з текстовими редакторами для ведення документації, листування, складання звітів та інше [1].

Інтернет-ресурси надають фахівцю соціальної сфери не тільки інформаційне забезпечення, але й можливість розширити професійні контакти, наприклад: вести переписку з колегами, обмінюватися власним досвідом на тематичних форумах, брати участь в обговореннях, встановлювати зв'язок із закладами, установами, центрами, організаціями і т.д. Об'єднуватись за інтересами у соціальних мережах, які стали основним засобом спілкування, розвитку соціальних працівників, спільного пошуку, зберігання, редагування та класифікації інформації, обміном медіа-даними. Найбільш часто використовуваними соціальними мережами та співтовариствами є

«Однокласники», «ВКонтакте», «Фейсбук», «Мой мир» та інші. Скориставшись даними системами соціальний працівник може надсилати необхідну інформацію, проводити консультації, здійснювати просвітницьку роботу з різними категоріями населення, що потребують його підтримки.

Сьогодні особлива роль для розвитку та підвищення кваліфікації соціального працівника належить дистанційному навчанню, яке займає важливе місце щодо освіти соціальних працівників. Метою дистанційного навчання є забезпечення доступності та неперервності додаткової професійної освіти на засадах підвищення кваліфікації за місцем проживання фахівця. Соціальний працівник сьогодні має також можливість брати активну участь у різних онлайн-режимах. Необхідним елементом, зокрема, методичної роботи соціального працівника має бути робота в режимі онлайн-семінарів, конференцій, вебінарів тощо. Одним із найпоширеніших методів дистанційного навчання є вебінар, який використовується для позначення різних онлайн заходів: семінарів, конференцій, дискусій, зустрічей, презентацій, а в деяких випадках – тренінгів та мережевих трансляцій тих чи інших подій [4].

Широкого застосування у соціально-педагогічній роботі набуває й цифрове телебачення. Методи та засоби цифрового телебачення використовують як сучасні системи відеозв'язку, до яких належать відеоконференції та відеотелефон. Завдяки відеозв'язку є можливість організувати міжнародні, всеукраїнські та регіональні конференції із зазначеної проблематики. Однак найбільш універсальними засобами, які синтезують усі види мистецтва й інформації, вважають супутникове телебачення, супутникове радіомовлення та супутникові Інтернет – технології, за допомогою яких можна переглядати телевізійні програми, слухати передачі радіомовлення, користуватися сайтами Інтернету, що транслюються із супутника [3].

Метою використання Інтернет-ресурсів у професійній діяльності соціальних працівників є підвищення їх рівня професійної компетентності та мобільності. Одним із головних завдань Інтернет-ресурсів у професійній діяльності соціальних працівників є розширення кордонів можливостей соціальної роботи та соціальних працівників. Методика використання Інтернет-ресурсів у професійній діяльності соціальних працівників полягає в можливості організувати продуктивну діяльність, створити необхідне інструментальне та методичне забезпечення, здійснювати особистісний розвиток та підвищувати рівень кваліфікації.

Отже, мережа Інтернет та Інтернет-ресурси відіграють значну роль у професійній діяльності соціальних працівників, відкриваючи фахівцю можливості щодо особистісного та професійного розвитку. Тому професійна діяльність соціального працівника повинна включати роботу з Інтернетом та його ресурсами. Якщо проаналізувати український сегмент глобальної мережі, можна сказати, що наявні ресурси, якими користуються соціальні працівники мають не дуже високу якість та достовірність. Саме забезпечення працівників соціальної сфери необхідною інформаційною та контактною базою в мережі Інтернет сприятиме удосконаленню їх діяльності.

Використана література:

1. Безвесильная А. А. Методика подготовки школьных социальных педагогов в области информационных технологий : автореф. дисс. ... канд. пед. наук: 13.00.02 «Теория и методика обучения и воспитания (информатика)» / Безвесильная Анжела Александровна ; ГОУ ВПО «Московский государственный гуманитарный университет им. М. А. Шолохова». — М., 2009. — 23 с.

2. Эйдельман Н. Интернет – общество будущего / Н. Эйдельман // Мониторинг общест. мнения. Экон. и социальные проблемы. — 2006. — № 3.
3. Липский И. А. Технологический потенциал социально–педагогической деятельности / И. А. Липский // Педагогика. — 2004. — № 9. — С. 34—42.
4. Словінська О. Д. Вебінар як різновид електронної веб-конференції та його місце в комбінованому навчанні / О. Д. Словінська // Вісник Житомирського державного університету. — 2014. — Вип. 1 (73). — С. 150—154. — (Серія : «Педагогічні науки»).